

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-136/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Silvija Čovića članova vijeća te sudske savjetnice Katarine Skrbinac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ORCUS PLUS d.o.o., Čavle, Svilno 91, OIB: 70812508533, kojeg zastupa opunomoćenik Branko Lin, odvjetnik iz Rijeke, Korzo 22/III, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Financijske agencije (FINA), Zagreb, Ulica grada Vukovara 70 i Alca Zagreb d.o.o., Zagreb, Koledovčina 3, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/26-01/246, urbroj: 354-02/12-26-6 od 28. svibnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tuženik je osporenim rješenjem odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, kao i zahtjev tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je ovom Sudu podnio tužbu zbog svih zakonom propisanih razloga. Dalje u tužbi navodi kronologiju događaja i opisuje slijed radnji poduzetih u postupku. Posebno upire na pogrešnu primjenu materijalnog prava, a smatra da ni bitne činjenice nisu pravilno utvrđene, tj. da je na temelju utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, odnosno da je tuženik postupio protivno pravilima postupka.

Tužitelj u tužbi iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra pogrešnom ocjenu naručitelja da je ponuda odabranog ponuditelja valjana, a da tužiteljeva ponuda nije valjana, jer je neposrednim pregledom uzoraka utvrđeno da dio (2 od 6) dostavljenih artikala (uzoraka) odstupaju od traženih karakteristika navedenih u Troškovniku, na način da je dužina listića veća (12 cm) od propisanog raspona (9 do 11), a da artikal br. 6 ima veći promjer role (17,5 cm) od propisanog (16,5 cm) pa se zaključuje da odstupanjem od 5% ne može biti u rasponu od 16,675 do 17,325 cm.

Tužitelj napominje da prema sadržaju zapisnika o otvaranju ponuda od 13. ožujka 2026. proizlazi da odabrani ponuditelj nije u roku za dostavu ponuda dostavio i uzorke, a tužitelj je uz ponudu dostavio i bankovnu garanciju te uzorke u propisanom

roku. Tužitelj navodi da su uzorci koje je dostavio testirani neposrednim opažanjem, pri čemu ukazuje na sadržaj zapisnika o funkcionalnom testiranju uzoraka od 1. travnja 2026.

Tužitelj u tužbi prije svega navodi da je odabrani ponuditelj kao sastavni dio ponude bio dužan dostaviti i uzorke do isteka roka za dostavu ponuda u zatvorenoj omotnici, što nije učinio, već naknadno, nakon što ga je naručitelj pozvao da uzorke dostave, nakon otvaranja ponuda. Tužitelj smatra da je takvo postupanje naručitelja, ovdje zainteresirane osobe, protivno Dokumentaciji o nabavi te mjerodavnim odredbama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16., 114/22. i 48/26. – dalje: ZJN), odnosno člancima 293., 263. i 295. stavku 1. ZJN. Napominje da je naručitelj u Dokumentaciji o nabavi (dalje: DoN) u točki 2.3. izričito naveo da se nakon isteka roka za dostavu ponuda, ponuda ne smije mijenjati te time isključio mogućnost primjene članka 293. ZJN i u vezi dostave traženih uzoraka. Tužitelj u prilog takve tvrdnje ukazuje na stajališta koja je tuženik naveo u rješenju donesenom u predmetu sličnog činjeničnog i pravnog supstrata. Dodaje da na opisani način DoN sadrži i posljedicu ne udovoljavanja propisanim uvjetima, odnosno da u takvom slučaju odbijanje ponude nalaže i odredba članka 295. stavka 1. ZJN-a, jer je isključena primjena odredbe članka 293. ZJN-a. Dodaje i da se uzorci kao fizički dio ponude po samoj definiciji ne mogu smatrati informacijama ili dokumentacijom, što također isključuje primjenu članka 293. ZJN, a niti je naručitelj u odnosu na tužitelja postupio na jednaki način, tj. nije tražio da pojasni ili ispravi dostavljene uzorke, zbog čega nije proveo jednaki tretman tužitelja u odnosu na odabranog ponuditelja.

Zaključno, tužitelj dodaje da su dostavljeni uzorci uz njegovu ponudu izrađeni prema specificiranim dimenzijama iz DoN-a te su nakon izvršene provjere težine/dimenzija i drugih traženih karakteristika, dostavljeni naručitelju. Dodaje da je prigovorio testiranju uzoraka, težine, dimenzija i drugih veličina uzoraka na temelju "neposrednog opažanja" bez navođenja mjernog uređaja za točno mjerenje, jer je opće poznato da se fizikalne/mjerne veličine mjere preciznim mjernim uređajima, a ukazuje na stajališta iznesena u upravnosudskoj praksi u vezi primjene pravilna o teretu dokazivanja iz članka 403. ZJN-a.

Konačno, tužitelj u tužbi navodi da naručitelj u odluci o odabiru nije naveo dostatne i valjane razloge zbog kojih je odbio njegovu ponudu, uključujući razloge o nepostojanju jednakovrijednost ili neispunjavanju izvedbenih i funkcionalnih zahtjeva za ponuđenu robu, a ukoliko je ocijenio da ponuda tužitelja udovoljava uvjetima iz natječaja, dok su dostavljeni uzorci nešto većih ili manjih dimenzija, da je naručitelj nakon otvaranja ponuda imao mogućnost od tužitelja tražiti pojašnjenje/upotpunjavanje i tužiteljeve ponude. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da su fotografije koje je naručitelj naknadno dostavio u odgovoru na žalbu napravljene nakon službenog pregleda uzoraka, tj. nakon 1. travnja 2026., odnosno da su fotografirani samo određeni proizvodi proizvođača CUP up d.o.o., distributera Orcus plus d.o.o., a time je proizvoljno konstruirano činjenično stanje u žalbenom postupku, bez dane mogućnosti da se objektivno provjeri o kojim se proizvodima radi te njihove karakteristike, odnosno kada i u kojem su uvjetima mjereni. Dodaje da je obrazloženje osporenog rješenja u vezi navedenih žalbenih navoda paušalno i protivno pravilima postupka, a posebno načelu transparentnosti. Dodaje da se ne može isključiti mogućnost da je naručitelj tek nakon podnesene žalbe fotografirao određene artikle te na njih stavio ceduljicu da pripadaju tužitelju, a da je tuženik takav način testiranja uzoraka prihvatio bez posebne provjere. Tužitelj ukazuje na povredu odredbe članka 4. stavka 1. ZJN, jer je sukladno mjerodavnim odredbama ZJN ponuditelj obvezan već

u ponudi dostaviti odgovarajući dokaz da predmet koji nudi udovoljava zahtjevima iz tehničke specifikacije, zbog čega je naručitelj bio u obvezi odbiti ponudu koja ne udovoljava propisanim uvjetima, a u odnosu na tužiteljevu ponudu i dostavljene uzorke nije dokazao da ne udovoljavaju traženim tehničkim specifikacijama predmeta nabave, uvažavajući način testiranja dostavljenih uzoraka. Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev, poništi osporeno rješenje u cijelosti te donese odgovarajuću odluku o predmetu stvari na način da se poništi odluka o odabiru od 3. travnja 2026., uključujući i prethodno poduzete radnje pregleda i ocjene ponuda te naručitelju naloži da tužitelju plati troškove žalbenog postupka, a tuženiku naloži da naknadi tužitelju trošak upravnog spora u iznosu navedenom u priloženom troškovniku uz pripadajuću zateznu kamatu, ukoliko tuženik troškove ne podmiri u ostavljenom roku.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ponavlja razloge već navedene u obrazloženju osporenog rješenja. Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu te ga predlaže odbiti jer su tužbeni navodi neosnovani, a ustraje na ocjeni o zakonitom postupanju naručitelja, pri čemu se poziva na članak 293. ZJN-a, a ukazuje i na primjenu članka 20. stavka 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“ 65/17., 75/20. i 92/25. – dalje: Pravilnik). Dalje daje osvrt koji je smisao primjene navedene zakonske odredbe, a osobito iz razloga da se izbjegne formalizam koji bi doveo do odbijanja ponuda zbog nedostataka i nejasnoća koji su se mogli otkloniti, što bi dovelo i do poništenja postupka javne nabave, a protivno načelu razmjernosti kao i obvezi naručitelja da postupak provede na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu. Dodaje da su u upravnosudskoj praksi već izražena stajališta u vezi primjene članka 293. ZJN-a te da je institut pojašnjenja i dopune ponude u skladu s načelom jednakosti postupanja i transparentnosti, na koja tužitelj posebno ukazuje u tužbi.

Tuženik u odgovoru na tužbu dodaje da su nove Direktive proširile mogućnost naručitelja u traženju pojašnjenja/upotpunjavanja ponuda, tj. naručitelju daju aktivniju i fleksibilniju ulogu u pregledu i ocjeni ponude na način da ako određeni dokumenti ne dostaju ili ako su dostavljeni dokumenti nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine, naručitelji imaju mogućnost zahtijevati od gospodarskih subjekata da podnesu dopune, razjasne ili upotpune nužne informacije ili dokumentaciju u odgovarajućem roku pod uvjetom da su ti zahtjevi sukladni načelima jednakosti postupanja i transparentnosti. Dodaje da iz same dikcije članka 56. stavka 3. Direktive 2014/24/EU, odnosno mjerodavnog članka 76. Direktive 2014/25/EU proizlazi da je dopušteno podnošenje nužnih informacija ili dokumentacije (čak i ako određeni dokumenti nedostaju), za razliku od odgovarajućeg članka ranije Direktive 2014/18/EZ (članak 51.), koji takvu mogućnost nije predviđao, već samo i isključivo nadopunu ili pojašnjenje dokumenata koji su već dostavljeni/zaprimljeni u samoj ponudi.

Tumačenjem svih mjerodavnih odredaba ZJN-a, uključujući i navedene Direktive, mišljenje je tuženika da je usvojen manje formalistički pristup u postupku pregleda i ocjene ponuda, jer je pristup prije svega usmjeren na poštivanje temeljnih načela javne nabave i održavanja što veće razine tržišnog natjecanja, što se među ostalim ostvaruje i primjenom instituta propisanih odredbama članka 263. i 293. ZJN-a. Dodaje da bi pristup protivan tome doveo do odbijanja ponude čiji se nedostaci mogu otkloniti, a naručitelj bi takvim formalističkim pristupom postupio protivno načelu tržišnog natjecanja, a i protivno načelu proporcionalnosti. Dodaje da je suština načela proporcionalnosti da svaka mjera naručitelja u postupku javne nabave kojom se ograničavaju određena prava ponuditeljima, bude proporcionalna naravi potrebe za tom mjerom, a da je naručitelj u konkretnom postupku upravo ponuditelj koji uz ponudu

nije dostavio uzorke pozvao na dostavu istih u postupku pregleda i ocjene ponuda. Tuženik ukazuje i na predmete iz prakse Suda Europske unije u kojima se tumači usklađenosti nacionalnog prava s Direktivom 2014/24/EU, tj. recentnu sudsku praksu i stajališta iznesena u presudi donesenoj u predmetu C-812/24 od 22. svibnja 2026., ECLI:EU:C:2026:38 Lipor i Prezero, Portugal, u kojoj Sud Europske unije tumači sukladnost zakonodavnog uređenja s navedenom Direktivom, u kojem se propisuje da "Povjerenstvo za odabir zahtijeva od natjecatelja ili ponuditelja da isprave formalne nepravilnosti u njihovim ponudama, koje osobito uključuju: nepodnošenje ili netočno podnošenje dokumenata kojima se samo dokazuju činjenice ili svojstva prije datuma podnošenja prijava ili ponude, uključujući izjave iz priloga I. i V. ovom zakoniku ili ESPD". Dodaje da iz navedene presude da Sud EU takvo zakonodavno uređenje ne smatra protivnim pravu EU, tj. stajalište Suda EU je da ponuditelja ne treba isključiti iz postupka javne nabave samo zato što u svojoj ponudi nije priložio ESPD društva kćeri, već se takav propust može ispraviti pod uvjetom da to nije protivno ni jednoj odredbi nacionalnog prava i da se taj ispravak provede u skladu s načelom jednakosti postupanja i transparentnosti.

Zaključno, navodi da bi drugačiji pristup doveo do pretjeranog formalizma i onemogućio otklanjanje formalnih nepravilnosti, koje kao u konkretnom slučaju DoN, a niti odredbe ZJN ne propisuju kao razlog za odbacivanje ili odbijanje ponuda. Sukladno tome da niti pozivanje odabranog ponuditelja da upotpuni ponudu uzorcima nije protivno odredbama nacionalnog prava, a niti pravu Unije, tim više jer se prema odredbi članka 20. stavka 8. Pravilnika samo ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju određenim dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. ZJN-a. Tuženik daje osvrt i na stajališta iznesena u rješenju klasa: UP/II-034-02/25-02/81 na koja tužitelj ukazuje u tužbi, za koja smatra da nisu u konkretnom činjeničnom i pravnom supstratu primjenjiva, jer odredbe DoN-a, prema kojima uzorci moraju biti dostavljeni u roku za dostavu ponuda, ne isključuju mogućnost primjene članka 293. ZJN, niti mogućnost da se ponuda upotpuni uzorcima, jer bi takvo tumačenje propisanih uvjeta u vezi javne nabave značilo nemogućnost primjene instituta propisanih u ZJN, kojima je svrha upravo da isprave nedostatke ponude koji se mogu ispraviti odnosno otkloniti.

Tuženik također daje osvrt i na tužbeni navod koji se odnosi na način testiranja uzoraka, navodeći da u DoN-u nije propisan način na koji će se testirati/mjeriti uzorci da bi se utvrdilo udovoljava li ponuđeni proizvod propisanim tehničkim karakteristikama, a da je tužitelj imao mogućnost tražiti pojašnjenje ili izmjenu DoN-a, te izjaviti žalbu u odnosu na njezin sadržaj u zakonom propisanom roku, što nije učinio. Dodaje i da tužitelj u žalbenom postupku, a niti uz tužbu nije dostavio dokaze kojima bi potkrijepio tvrdnju o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju u vezi dimenzija spornih uzoraka, zbog čega je naručitelj njegovu ponudu odbio. Konačno, daje osvrt i na tužbeni navod u odnosu na povredu načela jednakog tretmana, koji smatra neosnovanim, jer takva povreda postoji samo u slučaju kada naručitelj u usporedivoj situaciji postupa na različit način, a da to ovdje nije slučaj, jer tužiteljeva ponuda nije imala nedostatak koji bi se mogao otkloniti, jer nakon utvrđenja da uzorci koje je tužitelj dostavio ne udovoljavaju propisanim dimenzijama, naručitelj nije bio dužan tražiti pojašnjenje ili nove uzorke, već je pravilno takvu ponudu odbio. Dodaje da je zbog navedenih razloga pogrešna argumentacija tužitelja da je odabrani ponuditelj bio dužan u ponudi dostaviti tražene uzorke, odnosno da je bila nepravilna i nezakonita naknadna dostava uzoraka. Dodaje i da je zahtjev za naknadu troška upravnog spora neosnovan jer je protivan članak 144. Zakona o upravnim sporovima. Predlaže da Sud

odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN-a.

4. Zainteresirana osoba FINA u odgovoru na tužbu daje osvrt na sve tužbene navode pojedinačno, a ocijenivši ih neosnovanima, predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije, kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora i troškova žalbenog postupka u pobiže naznačenom iznosu.

5. Zainteresirana Alca Zagreb, d.o.o., odabrani ponuditelj nije dostavio odgovor na tužbu.

6. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 36/24. i 39/26. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske - dalje: ZUS) odgovor tuženika i zainteresirane osobe (FINA) je tužitelju dostavljen. Tužitelj se u podnesku koji je dostavio ovom Sudu očitovao na način da je u bitnom ponovio iste razloge već navedene u tužbi, tj. tužitelj traži da se tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti te tuženiku naloži da naknadi tražene troškove sukladno dostavljenom troškovniku, uključujući i troškove sastava tog podneska u pobiže naznačenom iznosu.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ovaj Sud je uvažavajući sve činjenice već utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kao i očitovanja stranaka dana tijekom upravnosudskog postupka, odnosno na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Iz podataka spisa proizlazi da je FINA kao naručitelj objavila dana 30. siječnja 2026. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-000688, predmet nabave: toaletni materijal. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s relevantnim ponderima: cijena – 60%, rok isporuke – 10% i broj dostavnih vozila na raspolaganju – 30%.

10. U konkretnom postupku javne nabave dostavljene su dvije ponude, naručitelj je jednu ponudu ocijenio valjanom te je dana 3. travnja 2026. donio Odluku o odabiru klasa: 406-01/26-02/37, urbroj: 118-02-7-26-23, kojom je odabrao ponudu ponuditelja Alca Zagreb d.o.o. Zagreb, kao ekonomski najpovoljniju, a odluka o odabiru je objavljena u EOJN RH dana 13. travnja 2026. Protiv odluke o odabiru žalbu je dana 22. travnja 2026. izjavio tužitelj, tj. drugi ponuditelj ORCUS PLUS d.o.o., Čavle.

11. Tijekom provedenog postupka javne nabave nije bilo sporno da je odabrani ponuditelj uzorke dostavio nakon roka za dostavu ponude, ali je među strankama ostalo sporno je li naručitelj u odnosu na takvu ponudu mogao koristiti institut propisan člankom 293. ZJN-a ili je takvu ponudu trebao odbiti.

12. Odredba članka 293. (stavak 1., 2. i 3.) ZJN-a propisuje da ako su informacije i dokumentacija koju je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana. Prema stavku 1. navedene zakonske odredbe, opisano postupanje ne smije dovesti do pregovaranja u vezi s kriterijima za odabir ponude ili ponuđenim predmetom nabave. Ako javni naručitelj u postupku javne nabave ne primjenjuje mogućnost iz stavka 1. navedenog članka, obavezan je obrazložiti razloge u zapisniku o pregledu i ocjeni ponude.

13. U konkretnom slučaju nije sporno da je pozivom na članak 293. ZJN-a naručitelj od odabranog ponuditelja tražio dostavu uzoraka, jer uz ponudu nije dostavio uzorke. Tijekom postupka je utvrđeno da naručitelj nije propisao u DoN-u pravnu posljedicu,

odnosno da će se u slučaju nedostavljanja uzorka u roku za dostavu ponude, ponuda odbiti, a niti se ovdje radi o dokumentaciji koju naručitelj sukladno odredbi članka 20. stavak 8. Pravilnika ne smije zatražiti od ponuditelja tijekom pregleda i ocjene ponude. Sukladno tome je ovaj Sud ocijenio da je tuženik pravilno odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, ocijenivši da je u konkretnom slučaju bilo moguće koristiti institut iz članka 293. ZJN-a.

14. Naime, odabrani ponuditelj je u postupku pregleda i ocjene ponude, prema zahtjevu naručitelja za dostavom uzorka, dostavio traženi uzorak za ponuđeni predmet nabave pa je ovdje riječ o dopuštenoj primjeni članka 293. ZJN-a. Prema ocjeni ovog Suda, opisano postupanje naručitelja nije dovelo do pregovaranja u vezi ponuđenog predmeta nabave, jer je odabrani ponuditelj dostavio uzorak upravo za ponuđeni predmet nabave koji je u ponudi već označen nazivom i navedene su njegove karakteristike, a tuženik pravilno ocjenjuje da se u DoN-u ne propisuje pravna posljedica u slučaju nedostavljanja uzorka uz ponudu. Također opisano postupanje nije dovelo do povrede načela jednakog tretmana ponuditelja, jer su obrazloženi razlozi zbog kojih naručitelj nije niti imao osnove tražiti tužitelja da pojasni ili ispravi ponudu, jer je prethodno utvrđeno da uzorci koje je tužitelj dostavio uz ponudu ne odgovaraju traženim karakteristikama, odnosno ne odgovaraju propisanim dimenzijama.

15. Slijedom navedenom, ovaj Sud prihvća tužnikovu ocjenu da nije došlo do povrede načela jednakog tretmana, jer do takve povrede može doći samo u slučaju da naručitelj u istovrsnoj situaciji prema ponuditeljima postupi na različite načine, a da se ovdje ne radi o jednakoj situaciji, jer nedostaci tužiteljeve ponude nisu otklonjivi. Stoga u odnosu na nedostatak tužiteljeve ponude nije bilo moguće na isti način postupiti kao u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja, odnosno primijeniti odredbu članka 293. stavka 1. ZJN-a, a niti je naručitelj opisanim postupanjem pogodio odabranom ponuditelju koji uz ponudu nije dostavio uzorak ponuđenog predmeta nabave.

16. Valja reći da je odabrani ponuditelj postupivši sukladno zahtjevu naručitelja traženi uzorak dostavio tijekom postupka pregleda i ocjene ponude, tj. prije zaključenja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda i prije donošenja odluke o odabiru.

17. U osvrtu na tužbene navode u vezi obrazloženja osporenog rješenja, valja reći da je tuženik dao odgovor na sva bitna pitanja iznesena u žalbi, tj. valjano i dostatno je obrazložio razloge zbog kojih je ocijenio da je predmet nabave u obje ponude bio u dovoljnoj mjeri određen, tj. iz ponuda je jasno proizlazilo koji su artikli konkretno ponuđeni, a uzorci su trebali biti dostavljeni da bi se dodatno potvrdile njihove tehničke karakteristike. Naime, utvrđeno je da su uz ponude dostavljeni tehnički listovi za ponuđene artikle, zbog čega je naručitelj zaključio da, u takvim okolnostima, upotpunjavanje ponude odabranog ponuditelja ne dovodi do izmjene ponude, već se naknadno dostavljenim uzorcima samo potvrđuju tehničke karakteristike ponuđenog artikla. Dakle, u slučaju kada je nedvojbeno utvrđeno odstupanje uzoraka koje je dostavio tužitelj uz ponudu od propisanih dimenzija, što proizlazi iz priloženih fotografija, naručitelj nije imao osnove na jednaki način postupiti u odnosu na tužitelja, odnosno tražiti pojašnjenje ponude primjenom odredbe članka 293. ZJN-a. Dodaje se i da je naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, kao i u zapisniku o funkcionalnom testiranju uzoraka jasno naveo da rezultati testova u odnosu na uzorke pod rednim brojem 3 i 6 ukazuju da su ti uzorci izvan traženih parametara, odnosno da odstupaju od propisanih dimenzija, zbog čega je ponudu tužitelja osnovano odbio.

18. Ovaj Sud nalazi da je tuženik za iznesene zaključke i stajališta u osporenom rješenju dao valjane, dostatne i relevantne razloge, tj. odgovorio je na sva pitanja koja su bila odlučna za donošenje pravilne odluke u žalbenom postupku. Tužitelj niti uz

tužbu nije dostavio odgovarajuće dokaze kojima bi utvrđeno činjenično stanje i zakonitost tuženikovog rješenja s uspjehom osporio.

19. U vezi odluke o troškovima, valja navesti da odredba članka 431. stavak 4. ZJN-a propisuje da u slučaju odustajanja od žalbe, odbijanja ili odbacivanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Dakle, kako je žalba tužitelja u predmetnom slučaju odbijena kao neosnovana, to je tuženik i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka pravilno odbio.

20. Ovaj Sud je, ocijenivši da tužitelj tužbenim navodima nije uspio osporiti pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

21. Odluka o troškovima upravnog spora se temelji na odredbi članka 147. stavka 1. ZUS-a.

U Zagreb 1. listopada 2026.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Broj zapisa: **9-3088e-091af**

Kontrolni broj: **0d743-49abe-ba119**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.